

A Kisjézus megszületett, örvendjünk

A karácsonyi fényben és örömben hadd meséljek nektek a születéséről, a gyermekekről. Hiszen a Kisjézus Megváltóként, és **minden egyes kisgyermek ígéretként** születik közénk.

A virág azért bont pompás szirmokat, azért illatozik, hogy magot s a magból új hajtást hozhasson, a fecske azért repül tengereken át, hogy itthon fészket rakjon, s kiköltse fiókáit. Minden növény és állat létének célja az élet továbbadása. Hajdan még az ember is betartotta ezt a törvényt, legnagyobb öröme, legértékesebb kincse a gyermek volt.

■ Az **indián cserépbetlehem** nemcsak a karácsonyi örömről, hanem gyermekszeretetükről és szótte-seik szépségéről is mesél.

■ Herendi porcelán madonna

Milyen eredetű a madonna szó, és mit jelent?

■ Az **indián** anyák **favázás pólýába** kötik bele, és hátukon viszik a babát.

■ A **csángók** is szoros pólýába kötik a picit, hogy háta is, jelleme is egyenes legyen, és hogy baja ne essék, míg anyja dolgozik.

■ Hajdan a **magyarok báránybőrre fektették** az újszülöttet, hogy megismerkedjék Isten jóságával. A fiút apja bemutatta az életet adó napnak, fényben fürösztötte, majd bevitte az istállóba, és **lova hátára tette**, hogy jó lovas váljék belőle. Így tesz az **indián apa** is képünkön.

■ Egyik **óceániai halásznép** szép szokása, hogy a születése utáni ötödik napon szülei kiveznek a csecsemővel oly messzire, ahonnan már nem látszik a part. Anyja belemártja a tengerbe, apja így szól:

– Nézd, ez a tenger. Ez az otthonod. Barátkozz meg vele, és ne haragítsd meg.

A tengerbe egy pénzdarabot dob, és így kéri:

– Ez a fiam. Megmondom neked a nevét, jegyezd meg jól. Fogadd el ajándékomat, barátkozz meg a fiammal, és ne bántsd őt.

■ László Gyula rajza egy **honfoglalás kori magyar falut** mutat be.

Figyeljétek meg, mit játszanak a gyermekek, mit dolgoznak az asszonyok. Vajon hol vannak a férfiak?

■ A régi magyar falvakban a gyermeket **hétéves koráig** hagyták kedvére **játszani**, ettől kezdve azonban segítenie kellett a ház körül: így tanulta el a lány az anyjától, a fiú az apjától minden későbbi feladatát.

Ha gyermek, játsszék, ha ló, húzzon, ha pap, misézzen.

■ Lövéte nemrégén még az ezer gyermek faluja volt.

A régi magyar családokban **áldás volt a gyermek**. Úgy tartották: ha Isten gyermeket ad, kenyeret is ad hozzá.

Amelyik házban nincs gyermek, nincs öröm.

■ A **tanulás** évezredek óta úri kiváltság volt. A szegény gyerekek nem jártak iskolába, és későbbi korokban is csak az elemi osztályokat végezheték el.

■ A görögöknél annyira fontos volt, hogy a nőnek gyermeke szülessen, hogy akinek nem volt sajátja, képes volt gyermeket venni vagy rabolni.

■ A szigorú nevelésre ma is azt mondjuk: **spártai**. Az ókori görög városállamban, Spártában csak az ép, erős csecsemőknek adtak esélyt az élethez. A fiúkat katonai fegyelemre nevelték. Csak egy ugrásra a szigorú Spártától, **Athénben** viszont **derűs hangulatban** tanulhattak, – de ott is csak a fiúk.

■ A **maja** gyerekek 15 éves korukig anyjuk oltalmában nevelkedtek, ezután mentek iskolába olvasást, írást, matematikát, csillagászatot, vallást tanulni.

■ Az **aztékok** nem csak az ellenséggel voltak **kegyetlenek**, hanem saját gyermekükkel is: ez az apa büntetésképpen égő csili füstjébe tartja fiát.

■ A **középkorban** a királyok, főurak csecsemőit nem édesanyjuk, hanem **dajka** szoptatta, gondozta. VI. Henrik dajkája pecsétes írásba foglaltatta, hogy nem lesz bántódása, ha elnászpácolja a rosszkodó gyermekkirályt.

■ Az **utolsó kínai császárt**, Pujit **négyéves korában** emelték trónra. A biliről trónra lépett királyok között a csúcstartó II. Papi, aki 4200 évvel ezelőtt hatéves korától 100 éves koráig, tehát 94 éven át uralkodott Egyiptomban.

■ **Mátyás király fia**, Corvin János 12 évesen részt vett Bécs ostromában, és elsőként vonult be a meghódolt városba.

■ **Mozart csodagyerek** volt: hat-éves korában már a bécsi császári udvarnak zongorázott, és versenyműveket komponált – de játszani nem maradt ideje.

■ Minden kislány királykisasszony szeretne lenni. A szerencséseknek **boldog a gyermekkoruk**, sőt esküvők alkalmával még királykisasszonyi fodrokból is illegethetik magukat.

■ Az **amerikai ámis** kislányoknak a vallásuk tiltja a cifraságot, de azért vidáman segítenek szüleiknek.

■ Az **afrikai fiúcska** is szívesen végzi munkáját. És milyen büszke fából készült kerékpárjára! Voltak és vannak kegyetlen társadalmak, amelyekben a gyermek is kenyérkereső: erejét meghaladó, kemény munkát végez.

■ Az **eszkimók** pléhgolyóznak becézik azt a kis repülőt, amelyik a szülészetről hazaszállítja az anyukát és picijét, akinek ezentúl a „jég hátán is meg kell élnie”.

■ A **mexikóiak** nagyon szeretik a gyerekeket, Jézuskát és a focit. A válogatott mezébe öltöztetett, 12-es számot viselő Kisjézus szobra előtt százezrek imádkoznak: „Jézusunk, ha velünk játszol, győzni fogunk!”

Mikor a gyermek gögicsél,
az Isten tudja, mit beszél!
S mint virággal az esti szél,
az anyja vissza úgy beszél.
Az égi nyelv ez. Mély titok.
Nem értik, csak az angyalok.

Gárdonyi Géza

Petrás Mária moldvai
csángó kerámiaművész
Boldogasszonya

